

af de Vilkaar, hvorunder Rorsbetjentene leve. Det er et Spørgsmaal, som jeg gerne skal tage under Overvejelse. Jeg tror kun ikke, at det hører hjemme paa dette Lovforslag, men ved Behandlingen af Finanslovforslaget.

Koedt: Jeg skal først tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valvkreds (J. Hage). Det ærede Medlem sagde, at daarlige vare disse Lønninger vel, men saa usle, som jeg havde udtalt, vare de dog ikke. Han mente ikke, at jeg var berettiget til at regne ud, at 800 Kr. om Aaret giver 2 Kr. 19 Ø. om Dagen, idet der er 52 Søndage. Maa jeg hertil svare, at disse Toldembedsmænd skulde da ogsaa leve om Søndagen, have Mad og Drikke og betale Skolepenge og Husleje. Saa godt som alle Udgifter løbe lige saa godt om Søndagen som om Hverdagen. Hvis de vare saaledes stillede, at de ved Ekstraførtjeneste om Søndagen kunde bøde paa den ringe Løn, var det ærede Medlems Bemærkning rigtig, men det kunne de ikke. Det er meget sjældent, at Toldembedsmænd kunne tjene noget ekstra ved Søndagsarbejde, rent bortset fra, at Søndagen ej bør være en Arbejdsdag. Det ærede Medlem nævnte endvidere, at jeg ikke skulde gøre noget stort politisk Nummer ud af denne Sag. Nej, aldeles ikke. Alt, hvad jeg kan bidrage til at fremme denne Sag, skal jeg gøre med største Beredvillighed og med største Varme, men jeg mener, at det er uheldigt at fremkalde den Forestilling blandt Embedsmændene, at denne Sag er klappet og klar, fordi en Venstremand taler for den. Man bør tage Hensyn til den politiske Situation, og den har jeg antydnet, for at vise Stillingen, som den er. Et gensidigt Tillidsforhold mellem Oppositionen her i Salen og Regeringen findes der jo ikke.

Jeg talte om, at der mulig kunde ske Besparelser i Statens Udgifter til Toldvæsenet, og det er ogsaa min Mening, at noget i den Retning lader sig gennemføre. Naar man tager denne Sag under samlet Overvejelse, er det aldeles ikke udelukket, at der kan paapeges Besparelser, som Samfundet i det hele og Toldvæsenet kunde være tjente med. Jeg vil ej alene nævne Krydstoldvæsenet, som er drøftet her i Tinget før, men der er et andet Punkt, paa hvilket jeg vil henlede ærede Medlemmers og Regeringens Opmærksomhed. Man ansætter Toldembedsmænd og opretter

Stationer paa meget smaa Pladser, Haslev, Herning, Odder og smaa Byer inde i Landet som Sorø o. s. v. Hvis man i store Lande vilde indrette Toldvæsenet paa en saadan Maade, vilde det sluge hele Budgettet og mere til. Det kan være meget behageligt, naar der er nogle faa Købmænd ved en lille Landstation, at de saa kunne faa en Toldstation der, hvor de kunne fortolde deres Varer. Men det medfører en meget stor Udgift for Staten, og hvad skulde der være i Vejen for hos os at indrette sig som i andre Lande, nemlig saaledes, at man lader de mindre Stationers handlende og forretningsdrivende fortolde deres Varer paa den nærmest liggende større Station? Det er et System, der er gennemført andre Steder, og jeg tror, at man ved at følge Eksemplet vilde kunne indføre en meget fornuftig Besparelse. Jeg er ikke blind for, at vi paa Grund af Landets Beliggenhed med Have paa alle Sider ere mindre heldig stillede end andre Stater, men der kan alligevel under vore Forhold foretages betydelige Besparelser, og jeg vilde anse det for heldigt, om de eventuelt indvundne Beløb i alt Fald delvis kom de Embedsmænd til gode, som udføre Tjenesten.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valvkreds (S. Olsen) mente, at Toldvæsenets Embedsmænd dog vare frit stillede i politisk Henseende. Ja, det er rigtigt, de skulle være det ifølge Grundloven, men jeg vil spørge ærede Medlemmer: Tro De, denne Selvstændighed virkelig er til Stede hos Embeds- og Bestillingsmænd, der staa saa afhængige i økonomisk Henseende? Jeg tvivler meget paa det. Jeg tror, at mange af dem, som ved Valgene vilde stemme med Oppositionen, undlade at stemme for ikke at vække Misstemning imod sig hos overordnede, der ere Højremænd. Der er, saa vidt mig bekendt, inden for Embedsstanden et System, som bestaar i, at man giver de forskellige Embedsmænd en Art hemmelig Karakter-Betegnelse. Denne Karakter blive de ikke selv bekendte med, men naar der er Tale om Forfremmelse, gøre deres overordnede sig bekendte dermed. Naar en Mand har afgivet Stemme for Oppositionen, er der ikke noget i Vejen for, at en overordnet Højremænd kan give ham en Betegnelse som f. Eks. „meget egenraadig“, og det kan være et fuldstændig tilstrækkeligt Fingerpeg med Hensyn til Forflyttelse og Forfremmelse. Paa lignende Maade kan man vedtægne, at han „ikke er i Besiddelse af den Dannelse, som Toldtaten